

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 5.9.2017 v trestní věci obviněného V[] K[], nar. [], *t a k t o* :

K odvolání obžalovaného V[] K[] se podle § 257 odst. 1 písm. d) trestního řádu **z r u š u j e** rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 4. 4. 2017, č.j. 3 T 11/2017 – 74 v celém rozsahu a **z n o v u s e r o z h o d u j e** tak, že

podle § 307 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního řádu se trestní stíhání obžalovaného pro skutek uvedený v návrhu na potrestání ze dne 25. 1. 2017, č.j. ZK 23/2017 - 8, spočívající v tom, že dne 17.12.2016 kolem 1.40 hodin řídil po místní komunikaci v obci Beňovy směrem na obec Lomec, okres Klatovy, osobní automobil zn. Citroen Berlingo 1,9 D RZ: [], ač si byl vědom toho, že požil alkoholické nápoje, a při projíždění pravotočivé zatáčky nezvládl řízení a vyjel s vozidlem vlevo mimo vozovku, kde havaroval, přičemž došlo k převrácení vozidla na pravý bok a lehkému zranění řidiče, kdy byl následně kontrolován hlídkou Policie ČR, přičemž na místě provedenou dechovou zkouškou pomocí přístroje Dräger mu bylo naměřeno, že v 2:01 hodin měl v krvi 1,57 g/kg alkoholu, v 02:06 hodin 1,55 g/kg alkoholu a následně provedeným rozbořem odebraného vzorku jeho krve bylo zjištěno, že ještě v 2:31 hodin měl v krvi nejméně 1,41 g/kg alkoholu a ve kterém byl spatřován přečin podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

p o d m í n ě n ě z a s t a v u j e

s tím, že se obžalovaný zavazuje **z d r ž e t s e** během zkušební doby **řízení všech motorových vozidel**.

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se stanoví zkušební doba **š e s t (6) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obviněný V[] K[] uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pro skutek uvedený ve výroku usnesení. Za tento skutek mu byl podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 odst. 1 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb a podle § 68 odst. 2 trestního zákoníku byla stanovena denní sazba částkou 250,-Kč, celkem 25.000,-Kč. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku byl stanoven pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání tří měsíců. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl dále obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců.

Proti rozsudku podal včasné odvolání obviněný prostřednictvím své obhájkyne. Domnívá se, že rozsudek není správný a neodpovídá provedenému dokazování. Okresní soud nevyslyšel návrh obhajoby na rozhodnutí ve věci formou podmíněného zastavení trestního stíhání, popřípadě na uložení mírnějšího trestu. Podle něj soud rozhodl nespravedlivě a uložil mu trest, který je svým dopadem na jeho stávající život trestem nepřiměřeně tvrdým a přísným. Obviněný při výkonu své velmi zodpovědné a náročné každodenní práce (logistika společnosti vlastněné českým a švýcarským společníkem s převažujícími aktivitami na území německy mluvících států), stejně jako v rámci své pro společnost a hlavně mládež velmi prospěšné činnosti fotbalového trenéra a předsedy fotbalového klubu D. z.s., potřebuje mít možnost řídit osobní vozidlo. Taktéž jej potřebuje pro zajištění běžného chodu rodiny, když je otcem dvou nezletilých dětí a stanovený trest postihne nejen jeho, ale hlavně jeho rodinu.

Poukazuje na to, že v závěrečné řeči státní zástupkyně prezentovala své stanovisko, podle kterého by bylo možné o uložení mírnějšího trestu zákazu činnosti uvažovat jediné za podmínky, že peněžitý trest by byl podstatně, až několikanásobně zvýšen. Je však faktem, že v daném případě ani částka 25.000,-Kč sama o sobě není z hlediska příjmů čtyřčlenné rodiny obžalovaného, kde žijí jeho dva nezletilí synové, částkou zanedbatelnou. Soud prvního stupně podle názoru obžalovaného při svém rozhodování náležitě nevzal v úvahu veškeré polehčující okolnosti v dané věci a zejména fakt, že v případě skutečně bezúhonného a řádným způsobem žijícího obžalovaného se jednalo o exces v jeho chování.

Závěrem obviněný s ohledem na uvedené skutečnosti navrhl, aby byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení, případně, aby sám krajský soud rozhodl tak, že se trestní stíhání obžalovaného podmíněně zastavuje.

Krajský soud v Plzni přezkoumal z podnětu odvolání obviněného podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad.

Soud druhého stupně nezjistil v řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, žádné procesní vady vedoucí k jeho zrušení. Dospěl však k závěru, že odvolání obviněného je důvodné.

Soud prvního stupně provedl dostatek důkazů, které mu umožnily zjistit skutkový stav v potřebném rozsahu bez důvodných pochybností, provedené důkazy hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst. 6 trestního řádu, podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení okolností případu jednotlivě i v souhrnu a dospěl ke správným skutkovým zjištěním, i ke správné právní kvalifikaci jednání obviněného, který se k trestné činnosti v přípravném řízení zcela doznal, popsal, z jakého důvodu automobil řídil a svého jednání velmi litoval.

Krajský soud se vzhledem k osobě obviněného domnívá, že rozhodnutí okresního soudu o odsouzení obviněného, i když pouze k peněžitému trestu a ne dlouhému zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel, je nepřiměřeně přísné. Ze spisového materiálu i zpráv, které si vyžádal k aktualizaci krajský soud, bylo zjištěno, že osoba obviněného je všestranně pozitivně hodnocena, a to nejen ze zaměstnání, ale i z jeho mimopracovní činnosti, při které se věnuje dětem a mladistvým, neboť pracuje jako fotbalový

trenér. Z evidenční karty řidiče soud zjistil, že je obviněný držitelem řidičského průkazu a jeho aktuální stav bodového ohodnocení je 0 bodů, má pouze 1 záznam v evidenční kartě řidiče, a to z roku 2009, kdy mu byla uložena pokuta za překročení stanovené rychlosti v obci. Žádné jiné negativní skutečnosti ohledně osoby obviněného nebyly zjištěny. Je zřejmé, že obviněný je spolehlivým řidičem a jednání, pro které je stíhán, bylo ojedinělým excesem z jinak jeho řádného života.

Při vyhodnocování všech skutečností přihlédl odvolací soud ve prospěch obviněného k tomu, že řídil po místní komunikaci, v nočních hodinách kolem 1,40 hodin, kdy byl na silnici minimální provoz, čímž bylo sníženo riziko způsobení závažnějšího následku. S ohledem na to, že měl obviněný v krvi půl promile alkoholu nad stanovenou hranici, nelze ovšem ponechat obviněného bez uložení trestu zákazu činnosti. S ohledem na jeho postoj k trestné činnosti, velmi kladné hodnocení ze zaměstnání i z mimopracovních aktivit, přihlížeje k jeho čistému rejstříku trestů a kartě řidiče, když navíc ne vinou obviněného nedošlo k odebrání řidičského průkazu ihned po spáchání stíhaného jednání, dospěl krajský soud k závěru, že je možné výjimečně použít ustanovení o podmíněném zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu za splnění podmínek uvedených v odstavci 1 § 307 tr. řádu. Odvolací soud vycházel z návrhu obviněného sepsaného dne 31.3.2017 na středisku Probační a mediační služby v Klatovech, kde obviněný prohlásil, že je ochoten se vzdát podle ustanovení § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu na dobu šesti měsíců řízení všech motorových vozidel. Tuto svoji vůli projevil i v podaném odvolání.

S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl soud II. stupně k závěru, že obviněným navržená doba, po kterou se zavázal neřídít motorová vozidla, je postačující i z hlediska ochrany společnosti, zvláště když od doby spáchání stíhaného jednání uplynulo tři čtvrtě roku a obviněný se nedopustil žádného přestupku v dopravě, ani jiného závadového jednání. Zkušební doba byla tedy stanovena na 6 měsíců.

Krajský soud vyhověl obviněnému a podmíněně zastavil trestní stíhání ve smyslu § 307 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního řádu a stanovil podle § 307 odst. 3 trestního řádu zkušební dobu v trvání 6 měsíců. Po tuto dobu nesmí obviněný řídit vozidlo a musí se chovat řádně. V případě, že by se v této době dopustil nějakého protiprávního jednání, případně řídil motorové vozidlo, bylo by rozhodnuto o tom, že se v trestním stíhání pokračuje.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém

rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 5. září 2017

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: Mgr. Daniela Jeřábková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková